ANUL XII. — No. 1899. 4 PAGINI 3 LEI Miercuri 11 Decembrie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Director: AL. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60. Redacţia şi provincia 3.26.69.

Sportul şi înfometaţii din Basarabia

Un întreg judeţ din Basarabia — Basarabia care a fost odată grânarul imensului imperiu ţarist — n'are grâne. Recolta a fost compromisă şi populaţia suferă. Suferă şi moare de foame. Şi când spunem moare de foame nu pronunţăm o vorbă goală, nu facem o figură de stil. Moare literalmente de foame şi de epidemiile cari se aciuiază mai ales acolo unde lipseşte pâinea.

Nu vom arăta noi aici cât de gravă este situaţia în Basarabia. Au dat o imagine mai exactă, mai reală, oameni cari au fost la faţa locului şi cari s'au întors cu inima strânsă de tragedia la care au fost martori.

Au făcut-o în Parlament cu şi mai mult succes oratori străluciţi.

Şi a făcut-o, în sfârşit, în coloanele noastre colegul nostru de redacţie George Fulga atunci când a semnalat frumoasa iniţiativă a unei grupări sportive brăilene care a jucat un match în beneficiul fondului pentru ajutorarea acestor sinistraţi.

Eri s'au mai jucat în acest scop matchuri la Constanţa, Galaţi şi Chişinău. Nu s'a strâns, firește, mare lucru. Nu s'au recoltat sume importante. Dar câteva sute de ţărani năpăstuiţi vor avea pentru o zi, două o pâine şi o fierturâ.

Nu e mult, dar e simbolic.

Semnificativ pentru această ramură de manifestare căruia nu i se bănuește în nici un caz sensibilitate.

Am vrea ca şi cluburile din Bucureşti cari au posibilităţi mai mari de a aduna fonduri de bani importante să intre în jocul acesta al sentimentului de umanitate. Şi e probabil că foarte curând vom avea prilejul să semnalăm astfel de iniţiative.

Dar mai presus de toate am vrea ca acei duşmani ireductibili ai sportului să vadă în aceste dovezi de spiritualitate pe cari le dă un domeniu de manifestare căreia ei îi presupun numai resorturi brachiale şi musculare, să vadă ceiace se ascunde sub steagul sportiv: Un fluid de umanitate, de înţelegere, de dragoste de aproape, un complex de resorturi spirituale cari într'un cuvânt se numesc: *sportivitate*.

Nu s'au realizat fonduri importante şi au fost poate prea puţine manifestările în acest sens. Dar pe cele puţine câte au fost—să se ştie—le-a mânat o dorinţă sinceră şi spontană de ajutorare a fratelui în suferinţă.

C. DEM.

Carnetul de drum al lui Steinbach

Bucureşti—Constanţa—Istanbul

ISTANBUL. — Uite-i pe băieţi la gară. Sunt gata de plecare. De abea o aşteaptă şi parcă le-ar pare mai bine să nu se mai facă turneul. Trenul ca trenul, dar ce te faci cu vaporul? Şi asta-i buba. Cu toate acestea ar fi nenorociţi dacă n'ar pleca şi mulţumiţi dacă ar rămâne în Bucureşti.

La gară în restaurant, dăm peste câţiva suporteri. Suntem invitaţii lor. Ne vorbesc entuziasmaţi şi ţin mult să ne imprime o conduită frumoasă. Băeţii nu-i ascultă. Fiecare e convins că va fi un erou şi fiecare e nerăbdător să se termine calvarul aşteptării. Avem şi blazaţi, cari atunci când a venit trenul, au fost primii cari au sbughit-o la vagon. Oratorii au rămas subit fără auditoriu. In tren au amuţit toţi. Vasăzică, tot e adevărat că plecăm.

Numai Florică filosofează cu voce tare:

— «Măi băeţi, ca'n poveşti cu zâne şi balauri, peste nouă mări şi nouă ţări, să ne luptăm cu liftele».

Iată-ne la Constanţa. Geamantanele le urcăm într'o trăsură, Ghermelie a băgat de seamă că birjarul e chel, cu toate că purta o căciulă ciobănească şi începu să-i ţie un discurs despre riscurile cheliei. Ei, dacă ar veni la Bucureşti i-ar da o loţiune făcută de el, cu care îi va creşte părul într'un minut. (Ghermelie are drogherie şi-i e reclama cea mai bună pentru loţiunea lui, propria sa chelie). Birjarul e convins şi mână caii să-i omoare, numai să scape cât mai repede de droghist. Am ajuns la cafeneaua «Auto», Luăm cafeaua cu lapte, Sucel şi Sony se servesc înainte de aceasta cu un biliard din care împăratul (Sucel) iese învingător.

La vamă d. inspector Ionescu ne primeşte foarte amabil. Ii cunoaşte pe fiecare în parte, le dă mâna, îi încurajează, dar pentrucă Sony era pe nu ştiu unde, întrebă de el.

— Dar Sony, Sony unde e?

Bogdan se face roşu ca racul de mânie.

— Auzi d-le în toate părţile, unde-i Sony, care-i Sony. N'am auzit şi eu odată: care o fi Ionică Bogdan?

Ajungem pe vapor: băeţii îl pipăe, bat cu talpa în duşumele: «mă nu s'o rupe»? Sucel le dă informaţii ample şi precise (doar nu degeaba e el lup de mare). Marea e drăguţă cu noi; nici pomeneală de furtună. Totuşi avporul are tangaj şi este deajuns pentru piraţii noştri ca să contribue şi ei la mâncarea peştilor şi ridicarea nivelului mării.

Urmăriţi atenţi următorul clasament:

ECHIPA I-a : Traian Ionescu, Bogdan, Steinbach, Sony, Sucel Nea Nicu, Beke, Iliuţă, Ghermelie.

ECHIPA II-a: Vică Negulescu, Dincă, Colea, P. Rădulescu, Ilie Iliescu, Cârjan.

Aţi fost atenţi? Să nu credeţi că e vorba de clasamentele vreunei întreceri sportive. De unde? Sunt clasamentele a două echipe de oameni mărinimoşi cari auziseră că peştii sunt înfometaţi. Numai Ghermelie şi Cârjan ţineau să mă convingă de egoismul lor feroce. I-am văzut însă mai târziu în nişte colţuri obscure, foarte preocupaţi şi când s'au întors erau gălbiori la faţă.

Nea Nicu nu auzise de peşti. Nu ştia că marca-i scăzută, dar ştia că la un moment dat un făcăleţ îi omoâse stomacul şi a luat drumul ştiut.

Trebuia însă să aibă grije şi de băeţi. Bogdan nu-l slăbea din «Mamă, mamă, Nea Nicule, mor».

Dimineaţa băeţii sunt iar veseli şi-şi bat joc de ce se întâmplase noaptea.

In Bosfor ajungem pe un timp minunat. Totul e scăldat in argint Ajungem în Pera şi stăm la hotelul Continental. Aci timpul e frumos. Umblăm în haine (săc). Azi Miercuri 11 a. m. am făcut antrenament pe un soare de vară. S'a executat programul obişnuit, plus 3 reprize a 15 minute joc la o poartă. Apărarea a rămas tot timpul aceeaş. Inaintarea a luat următoarele înfăţişări: I. Traian, Dincă, Sony, Cârjan, Bogdan. II- Traian, Beke, Sony, Cârjan, Bogdan. III: Beke, Dincă. Colea, Cârjan, Bogdan.

Vom juca pe terenul Galata Serai, teren care comparat cu O. N. E. F.-ul nostru s'ar potrivi cu comparaţia următoare: dacă aş cânta eu la pian Paderewschi pe lângă mine ar fi începător.

Deocamdată adversar sigur ne este Sâmbătă, Galata Serai. Duminica adversaru-i necunoscut până acum.

Toţi băeţii se prezintă bine şi prin aceasta transmitem părinţilor şi sportivilor din ţară, salutările noastre.

P. Steinbach

Czarny a învins Bragadiru cu 1-0 (0-0, 1-0, 0-0)

S'a jucat pe ploaie în faţa a 500 spectatori. Polonezii au meritat victoria căci Bragadiru s'a apărat numai şi a atacat fără convingere

Telefon-Club a câştigat „Cupa Gazeta Sporturilor"

Al doilea match internaţional de hockey al sezonului n'a avut — din punct de vedere sportiv — mai puţin succes decât primul. Din punct de vedere material însă, poate că aşteptările au fost infirmate. S'a dovedit in schimb că hockeyul este un sport care a prins temeinice rădăcini în Capitala noastră. Pe o ploaie măruntă şi rece care a oprit elanul celor ce ar fi bravat totuşi timpul rău dacă ar fi avut certitudinea că vor asista la un spectacol reu-

C. CANTACUZINO

şit şi care pe de altă parte, a stins entuziasmul neofiţilor, au făcut totuşi deplasarea circa 500 spectatori. Cam atâţia spectatori câţi ar fi atras un match de football în condiţiuni similare.

Dacă s'au pierdut deci câteva mii de lei cu acest interesant program, organizatorii să nu dispere. Cei 500 spectatori cari au venit eri pe ploaie sunt cel mai elocvent pronostic asupra reuşitei viitoarelor organizări cari — e de presupus — nu se vor desfăşura pe ploaie.

Intre aceşti 500 spectatori am remarcat din nou inamoraţi de sport din elita Capitalei şi sportivi inamoraţi din toate straturile sociale.

Hockey pe ploaie!

Ghiaţa era acoperită la începerea matchului de un strat de apă destul de gros, care se îngroşa pe măsură ce timpul trecea.

*

Arbitrilor — în definitiv decе doi?.. — Bill Watters şi Dan Simionescu Râmniceanu li s'au aliniat următoarele formaţii:

CZARNY: Stenzel; Lenisek, Kaprzack; Iaszinski, Ialowy I, Stupnicki; Czeszewski, Ialowy II, Iaszinski II.

H. C. BRAGADIRU: Flueraş; Gh. Buia, Pierre Grant; Concister, Bâzu Cantacuzino, Rabinovici; Talski, Sadowski, Bărbulescu.

Jocul este viciu în prima repriză

In ciuda stratului de apă, jucătorii se mişcă cu suficientă rapiditate, iar puckul alunecă par'că mai uşor. Desaltfel, prima repriză este, în general, suficient de animată pentru a nu plictisi. Jocul este un timp egal, apoi polonezii încep să domine. Sunt mai isguri pe puck şi mai omogeni. Stupnicki are în această primă parte a jocului o incursiune foarte reuşită şi un shot nu mai puţin frumos, dar puckul — capricios — alunecă alături de bară.

Românii schimbă destul de des liniile de atac, ceiace nu aduce nici o perturbare jocului. Ambele înaintări sunt foarte apropiate ca valoare. Se pare chiar că linia secundă este mai omogenă. In orice caz vădeşte mult mai multă dorinţă de a se înţelege şi de a incursiona prin efort conjugat, spre deosebire de linia I-a unde elemente, apropiate ca valoare, sunt despărţite de temperamente foarte felurite.

Repriza ia sfârşit fără ca vreuna din echipe să fi înscris.

Unicul punct al matchului

După prima pauză polonezii îşi accentuează dominarea. După puţine minute dela începere polonezii lasinski I şi Stupnicki pătrund prin două passe perfecte şi se trezesc singuri în faţa porţei pe care Flueraş o acoperă neîntimidat.

Shotul puternic al lui Stupnicki este respins de portarul bucureştean, dar fundaşii săi nu reiau. *Reia în schimb Iassinski care marchează dela 2 metri.*

Jocul se încălceşte, îşi pierde din vioiciune căci stratul de apă se îngroaşă.

Eforturile lui H. C. Bragadiru de a egala sunt prea slabe pentru a reuşi. Şi apoi, «berarii» comit o mare greşală. Trag de foarte departe. Nu încearcă să pătrundă. E drept că ce doi fundaşi polonezi fac un zid de netrecut. Dar aceasta nu trebuia să determine pe Bâzu sau pe Rabinovici să renunţe la atac şi să tragă — la noroc — dela centru.

Joc sterp în ultima repriză

Ultima repriză începe printr'un foarte frumos atac polonez. O incursiune a întregei linii ofensive a lui Bragadiru este respinsă de Kasprzack şi atacul polonez fâşneşte ca la comandă. Pierre Grant este însă la post. Şi apoi o incursiune nu mai puţin reuşită a românilor. O combinaţie Rabinovici—Bâzu îl pune în poziţie prielnică de shot pe ultimul. Dar shotul este frumos respins de Stenzel.

Spre sfârşitul reprizei Bragadiru încearcă o linie de atac: Rabinovici, Bâzu, Sadowski, dar egalarea tot nu poate surveni.

Scorul final rămâne deci: 1:0 (0:0, 1:0, 0:0) în favoarea lui «Czarny».

Ce are Telefon-Club şi n'are Bragadiru şi revers-ul medaliei

Câteva consideraţiuni? Dupăcum spuneam şi eri, ele nu pot trăi decât o săptămână, două. Suntem abia la

PIERRE GRANT

început de sezon, jucătorii nu s'au pus suficient de bine pe picioare, forma echipelor şi a jucătorilor este schimbăcioasă.

Vom încerca totuşi câteva. Bunăoară vom constata că H. C. Bragadiru are, în comparaţie cu Telefon Club, o apărare mai puţin rezistentă, dar că la înaintare contează pe material omenesc superior. Acest material omenesc — iar spre deosebire de Telefon Club — nu este însă fericit aranjat. Nepotriviri de temperamente în cele două linii, nefericită alcătuire a liniilor. Sadowski, de pildă, ar fi mai indicat în prima linie, alături de Bâzu şi de Rabinovici. O altă constatare sau mai bine spus un alt îndemn s'ar adresa lui Rabinovici care este mult prea egoist. Intr'adevăr, la noi hockeyul n'a atins încă acea valoare încât victoria s'o aducă un ansamblu, numai ansamblul, ci indivizi, elementele excepţionale ale echipelor. Dar chiar cu această rezervă, egoismul lui Rabinovici e destructiv pentru că e exagerat.

Menţiuni vom acorda lui Flueraş (care a avut mai ales şansa contrastului cu jocul portarului lui Telefon Club), lui Pierre Grant, neîndoelnic cel mai bun jucător de pe teren şi lui Sadowsky, eri cel mai complect atacant român.

Polonezii au meritat victoria

Polonezii au jucat desigur mult mai bine ca în ajun. Mai în suflu şi mai stăpâni pe patine, au dominat şi au meritat pe deplin victoria. Cel mai bun compartiment apărarea şi cei mai buni atacanţi Iasinski I, Stupnicki şi Ialowi II.

*

Matchul a fost arbitrat de d-nii Dan Simionescu Râmniceanu şi Bill Watters. Primul a dovedit din nou că este un foarte bun arbitru, iar secundul că este un neîntrecut jucător.

Ion Vornic

Cupa „Gazetei Sporturilor"

Cupa ofevită de ziarul nostru echipei care va face cel mai bun rezultat contra polonezilor a fost câştigată de «Telefon Club».

In numărul nostru de mâine vom arăta când şi unde această cupă va fi predată echipei câtigătoare.

Cum organizează germanii jocurile de iarnă

Au fost construite peste 4.000 camere

Am primit interesante amănunte asupra minuţioaselor preparative ale serviciului de încartiruire la Garmisch. Peste 4000 camere sunt de acum gata şi cerute de străinii din cele patru colţuri ale lumii cari unii vor sosi la Garmişch, înainte de Crăciun.

„Evident, Garmisch-ul nu va poseda suficiente paturi, a declarat d. Werneck, directorul biroului de încartiruire, spre a legăna pe toţi străinii ce vor veni să ne viziteze în decursul celor 10 zile dar, vom găsi mijlocul de a-i adăposti în împrejurimile oraşului olympic şi chiar la Muenchen, de unde vor pleca, la fiecare jumătate de oră, trenuri electrice cari vor străbate distanţa până la Garmisch, în trei sferturi de oră.

Spre a asigura tuturor interesaţilor, activi, conducători şi jurnalişti, camerele comandate din timp, Comitetul olympic local a decis să pretindă plata anticipată şi s'a declarat de acord să facă demersurile necesare pe lângă Banca Imperială, pentru ca străinii să poată să-şi procure după acum „mărci turistice" la un curs scăzut spre a putea plăti în prealabil notele de pensiune.

„Această măsură, a spus d. Werneck, este indispensabilă spre a asigura oaspeţilor noştri, locuinţele pe cari doresc să le ocupe în timpul şederii lor la Garmisch şi pentru a evita neînţelegerile ce eventual s'ar putea produce între hotelieri şi clienţii străini".

O ŞCOALA DE BUCATARI LA FRANKFURT

Germanii s'au gândit la toate. Astfel, au instalat la Frankfurt, sediul Uniunei internaţionale a şefilor bucătari, o şcoală culinară, destinată să înveţe pe tinerii bucătari germani să se specializeze în bucătăriile străine. Se speră că, până la începerea jocurilor, se va forma o echipă de gastronomi activi cari vor putea satisface toate exigenţele vizitatorilor, indiferent de naţionalitate. Nu se ignorează deloc, la Garmisch, câte dificultăţi pot surveni, din cauza diferenţei de climă mai ales iarna, când nutriţia trebue să furnizeze atleţilor, maximum de calorii.

Balcaniada va fi încadrată în Luna Bucureştilor 1936

Delegaţia permanentă a municipiului Bucureşti a luat aseară o hotărâre extrem de importantă.

Anume: a hotărât ca Balcaniada anului viitor să fie încadrată în Luna Bucureştilor 1936.

In felul acesta Balcaniada se va bucura de un cadru excepţional, iar organizarea se va bucura de înlesniri extraordinare.

Rivalitatea americano-niponă va conduce la modificarea recordurilor mondiale nautice

ooXoo

Cele două ţări fac pregătiri intense în vederea Olympiadei

Jocurile olympice cari se vor desfăşura în vara anului viitor la Berlin, au stârnit ambiţia tuturor naţiunilor cu interesante state de serviciu în sport. Fiecare din aceste ţări, doreşte să fie cât mai bine reprezentată în competiţiunile pentru cari Germania a făcut imense sacrificii materiale isbutind, în schimb să asigure Olympiadei din 1936 cel mai fastuos cadru din câte s'au oferit până în prezent.

Ne am ocupat la timp de realizările germanilor, arătând cu câtă minuţiozitate au pus ei la punct toate amănuntele de organizare. Datorită unei sârguinţe de furnică «Oraşul Olympic» al anului 1936 va întrece, din punctul de vetere al perfecţiunei şi confortului, toate instalaţiile similare din trecut.

Exemplul dat în 1932 de americani la Los Angeles, a fost imitat de germani cari însă au realizat totul, în proporţii mai mari.

S'a depus o deosebită atenţie în construirea piscinelor, astfel că înotătorii din întreaga lume îşi vor putea încerca forţele, în condiţiuni cu totul excepţionale. Dotarea instalaţiilor cu săli de duşuri, recreaţie şi masaj, umple un gol de mult resimţit în piscinele olympice şi aceste atenanse au chemarea să ajute în mod simţitor pe înotători.

AMERICA ŞI JAPONIA FAŢA IN FAŢA

Este însă sigur că, tot ceiace s'a făcut la Berlin va servi exclusiv interesele americanilor şi japonezilor. Căci, nu este pentru nimeni un secret că, reprezentanţii celor două state sunt net superiori înotătorilor din celelalte ţări. Deci, onorurile olympiadei nautice se vor împărţi între americani şi asiatici.

Cu toate că disputa se va reduce la o întâlnire între două popoare, ea nu este lipsită deloc de interes, întru cât este interesant de văzut în ce proporţie se vor împărţi titlurile puse în competiţiune.

INAINTE DE OLYMPIADA

Atât americanii cât şi japonezii au făcut şi continuă să facă intense pregătiri în vederea faimoasei "ciocniri.

Fiecare din aceste două state au ales metode deosebite de antrenament. Astfel, în timp ce înotătorii japonezi au fost strânşi în lagăre închise şi puşi la adăpost de diferite tentaţii, americanii şi-au trimis înotătorii în străinătate, şi mai ales în Europa, spre a-i încerca alături de adversari destul de înaintaţi în domeniul nautic.

Ambele sisteme au dat roade excelente şi aceasta datorită continuei lupte dintre om şi cronometru.

Japonezii au reuşit, la ei acasă, timpuri excepţionale, iar americanii au realizat acelaş lucru în compania străinilor.

Prin antrenamentele efectuate, recordurile mondiale au fost simţitor modificate, mai ales în specialitatea înotului pe spate, specialitate în care americanul Kieffer a realizat adevărate minuni.

In domeniul stilului liber, Peter Fick continuă să domnească dar, se pare că, japonezii îi pregătesc lovitura de graţie.

La înotul pe piept, situaţia este de câtva timp staţionară, fapt care însă ne îndreptăţeşte să credem că, tocmai în această specialitate, cascada recordurilor va fi mai mare.

INTRE ADOLESCENŢI

Ceiace este mai interesant, constă în aceia că, la olympiada nautică din 1936, învingătorii vor fi furnizaţi de tineri sub 20 de ani.

Intr'adevăr, atât americanii cât şi japonezii au supus la antrenament în vederea selecţionării pentru Berlin elemente ce nu au atins încă această vârstă, cei mai mulţi fiind adolescenţi de 16—17 ani.

Aceşti copilandri, supuşi dela început unui regim special, s'au evidenţiat chiar dela primele încercări şi cu prilejul antrenamentelor la cari au fost supuşi în timpul din urmă, au realizat timpuri surprinzătoare.

Actualmente, cei mai mulţi dintre selecţionabili fac timpuri foarte apropiate şi luptă din răsputeri, între ei, fiecare dorind să întreprindă expediţia la Berlin.

ŞI CALITATE ŞI CANTITATE

Datorită admirabilelor performanţe reuşite de marea majoritate a celor cari au fost supuşi antrenamentului, în vederea selecţionării, atât americanii cât şi japonezii au decis să deplaseze la Berlin un număr mult mai mare decât îşi propuseseră la început. Deci, olympiada nautică din 1936 nu va atrage numai prin calitatea participanţilor ci şi prin cantitatea lor.

CATE 2—3 INOTATORI DE FIECARE SPECIALITATE

Americanii au mai hotărât ca niciunul din reprezentanţii lor să nu participe la mai mult de o probă. In schimb au decis ca fiecare cursă să alinieze 2 şi 3 concurenţi.

Foarte probabil că japonezii vor proceda la fel, spre a nu fi cu nimic handicapaţi.

DOBORAREA RECORDURILOR ESTE IMINENTA

In acest fel este în afară de orice îndoială că recordurile mondiale vor cunoaşte, în cursul olympiadei, o veritabilă cascadă. Rămâne de văzut cine va contribui mai mult la rectificarea timpurilor şi unde se vor opri laureaţii competiţiunilor mondiale.

***. e. d.**